

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului Bostan Valentin prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Bostan Valentin XXX născut la XXX, originar și domiciliat în mun. XXXX, or. XXX, str. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.01.2017- 18.01.2018 (prima instanță);
2. 13.02.2018 – 13.03.2018 (instanța de apel);
3. 16.05.2018 – 27.06.2018 (instanța de recurs ordinar);

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 ianuarie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a dispus:

- încetarea procesului penal de învinuirea lui Bostan Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, conform art. 109 Cod penal, din motivul împăcării părților, cu eliberarea de răspundere penală;

- s-a recunoscut vinovat Bostan Valentin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Conform art. 85 Cod penal, s-a adăugat la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, stabilindu-i definitiv o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încetat procesul cu privire la acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate Ion Pușcaș și Veaceslav Dabija.

Demersul procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 57 lei și 994 lei din contul inculpatului Bostan Valentin a fost respins ca neîntemeiat.

S-a dispus nimicirea corpurilor delictive, aflate în camera de păstrare.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanța a constatat că, inculpatul Bostan Valentin la 20 septembrie 2016, aproximativ la ora 21:30, aflându-se pe str. Tineretului nr. 20 din or. Cricova, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică, intenționat manifestând un cinism și obrăznicie deosebită, în prezența a mai multor persoane, l-a numit cu cuvinte licențioase pe cet. Pușcaș Ion, concomitent, l-a lovit cu piciorul în regiunea coapsei al piciorului stâng.

În continuarea acțiunilor sale ilegale, Bostan Valentin a intrat în scara blocului nr. 20 de pe str. Tineretului nr. 20, din aceeași localitate, a ieșit ținând în mâini un ciocan și o sculă, și cu acestea, îl urmărea pe cet. Pușcaș Ion, numindu-l cu cuvinte necenzurate și amenințându-l cu aplicarea violenței, creind un pericol real pentru viața și sănătatea acestuia.

Tot el, la 23 septembrie 2016, aproximativ la ora 20:40 min., aflându-se pe adresa mun. Chișinău, or. Cricova, str. Vasile Alecsandri nr. 5, manifestând un comportament neadecvat și agresiv, în timpul conflictului cu cet. Dabija Veaceslav, l-a amenințat cu omor, îndreptând asupra ultimului o armă confecționată artizanal, amenințări care au fost percepute ca reale de cet. Dabija Veaceslav, creând astfel pericolul realizării acestora. Tot în acest timp inculpatul Bostan Valentin i-a aplicat cu arma cet. Dabija Veaceslav multiple lovituri în regiunea capului, cauzându-i ultimului leziuni corporale și suferință psihică.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatul Bostan Valentin în baza:

- art. 155 Cod penal – „*amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări*”;

- art. 287 alin. (3) Cod penal, cu indicii calificativi „*huliganism, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, precum și acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, cu încercarea aplicării altui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1 Avocatul Caminscaia Aliona în numele inculpatului Bostan Valentin, prin care a solicitat casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care să-i fie aplicată inculpatului Bostan Valentin o pedeapsă mai blândă, argumentând prin faptul că:

- la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- nu a fost luat în considerație faptul că inculpatul Bostan Valentin vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, a recunoscut-o pe deplin și a solicitat examinarea cauzei într-o procedură specială în baza art. 364¹ Cod de procedură penală;

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că inculpatul regretă de cele săvârșite, paguba a fost recuperată integral, partea vătămată nu are pretenții materiale și nici morale, nu a înaintat acțiunea civilă.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, s-a respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea fără modificări a sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzător materialului probator administrat.

Instanța de apel a remarcat faptul că, de către primă instanță a fost analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Bostan Valentin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, după indicii calificativi: „*huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, precum și acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, cu încercarea aplicării altui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății*”.

Referitor la aplicarea pedepsei, instanța de apel a conchis, că de către prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect au fost aplicate prevederile legale ale art. 7, 75 Cod penal, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată instanța de apel, a constatat că de către primă instanță, corect a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii comise, îndreptată împotriva ordinii publice și integrității corporale și a sănătății persoanei, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară dar și că anterior a fost atras la răspundere penală pentru comiterea mai multor infracțiuni analogice cu caracter diferit, inculpatul Bostan Valentin nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea penală, precum

și, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Referitor la solicitarea avocatului privitor la aplicarea față de inculpatul Bostan Valentin a unei pedepse mai blânde, instanța de apel a remarcat faptul că această solicitare nu este justificată deoarece prima instanță a motivat în totalitate concluzia sa și necesitatea aplicării inculpatului a pedepsei cu închisoarea, ori o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Totodată, de către instanța de apel a fost respins argumentul apelantului potrivit căruia, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului și de condițiile de viața ale familiei acestuia, nu a fost luat în considerație faptul că inculpatul Bostan Valentin vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, a recunoscut-o pe deplin și a solicitat examinarea cauzei într-o procedură specială în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, cu atât mai mult, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că inculpatul regretă de cele săvârșite, paguba a fost recuperată integral, partea vătămată nu are pretenții materiale și nici morale, nu a înaintat acțiunea civilă.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Bostan Valentin, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său, atitudinea față de membrii societății, respectarea ordinii publice și protejarea valorilor sociale ca viața și sănătatea persoanei, cinstea și demnitatea.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că, prima instanță a luat în considerație căința sinceră și recunoașterea vinovăției de către inculpat reducându-i cu 1/3 termenul pedepsei cu închisoarea conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat faptul că, inculpatul Bostan Valentin a comis infracțiunile incriminate în baza art. art. 155, 287 alin. (3) Cod penal, după pronunțarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, prin care a fost condamnat definitiv în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la închisoare pe

un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, însă nu a tras concluzii și nu a pornit pe calea corijării, încât instanța corect a stabilit pedeapsa definitivă prin aplicarea art. 85 alin. (1) Cod penal.

Reieșind din amalgamul de circumstanțe, instanța de apel a menționat că argumentele expuse în apelul apărătorului sunt nefondate, nu corespund realității, fiind combătute în totalitate prin conținutul sentinței atacate, în care prima instanță și-a argumentat pe deplin poziția adoptată.

4. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocata Malai Tatiana în numele inculpatului Bostan Valentin, indicând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, invocând faptul că:

- soluționând chestiunea privind aplicarea pedepsei inculpatului Bostan Valentin, nu s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76, 90 Cod penal. Recunoscându-l pe Bostan Valentin vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, nu s-a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor acumulate la dosar și anume declarațiilor inculpatului care a declarat că: recunoaște vina, se căiește de cele săvârșite, partea vătămată pretenții nu are nici de ordin material și nici de ordin moral, având loc împăcarea părților;

- instanța de apel nu s-a expus în nici o formă posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Bostan Valentin. Apărarea consideră că privarea de libertate a condamnatului pe parcursul ispășirii pedepsei în condiții de închisoare îl lipsește pe inculpat de șansa de a se recupera și a deveni un cetățean sănătos al statului nostru;

- de către instanțe nu a fost luat în considerație faptul că inculpatul Bostan Valentin și partea vătămată Dabija Veaceslav sunt prieteni;

- referitor la personalitatea inculpatului consider că din materialele cauzei penale inculpatul merită încredere, în vederea aplicării unei pedepse non-privative de libertate, cu anularea pedepsei în formă de închisoare. Considerăm că sentința primei instanțe este una ilegală, neîntemeiată, incorectă.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a solicitat respingerea recursului ordinar declarat de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului Bostan Valentin ca fiind vădit neîntemeiat, invocând faptul că instanța de apel a emis decizia în strictă conformitate cu prevederile art. art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unor infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Consideră că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă inculpatului Bostan Valentin.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele-temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „ *instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în ea, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței* ”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a

respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, precum și asupra motivelor de fapt și de drept, care au dus la menținerea sentinței primei instanțe. Prin urmare, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Argumentul recurentului precum că „*la aplicarea pedepsei nu s-a dat apreciere prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76, 90 Cod penal, inculpatul fiind recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fără a da o apreciere obiectivă a tuturor probelor acumulate la dosar*”, instanța de recurs îl apreciază critic, deoarece persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal. În această ordine de idei, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prescrise în art. 78 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Prin sentința primei instanțe, inculpatului Cebotari Oleg, i-a fost stabilită o pedeapsă în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen minim posibil de 2 ani. Totodată fiind aplicate și prevederile art. 85 Cod penal, astfel s-a adăugat la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, fiindu-i stabilită inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanțele inferioare, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, inclusiv de toate circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, numindu-i o pedeapsă echitabilă în limitele legii.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal constată, că argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece concluzia primei instanțe privind individualizarea pedepsei inculpatului este una corectă, pedeapsa inculpatului fiind stabilită în limitele prevăzute de legea penală cu respectarea exigențelor legii.

Referitor la alegațiile recurentului cu privire la aprecierea probelor de către instanțele de fond, Colegiul penal remarcă faptul că, recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele invocate de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel că criticile formulate împotriva hotărârii judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acesteia.

Argumentul recurentului precum că „*instanța de apel nu s-a expus în nici o formă asupra posibilității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal*”, instanța de recurs în consideră neîntemeiat, or, potrivit circumstanțelor stabilite, Bostan Valentin la data de 26 mai 2015 de către Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1), fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității. La 09 martie 2016, tot el, Bostan Valentin, a fost iarăși condamnat de către Curtea de Apel Chișinău pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c) d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilit un termen de probă de 1 an.

În această ordine de idei instanța de recurs evidențiază faptul că art. 90 alin. (11) Cod penal, stabilește că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată. Această reglementare legislativă permite instanței să decidă asupra problemei anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei bazându-se pe circumstanțele concrete, luând în considerație nu numai caracterul și prejudiciabilitatea cazului, dar și persoana vinovatului, condițiile, împrejurările săvârșirii faptei. Deci, instanța de judecată, în aceste cazuri, **poate, dar nu este obligată**, să mențină sau să anuleze condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Reieșind din cele menționate instanța de recurs conchide că de către instanța de apel corect nu au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, ținându-se cont de pedepsele anterioare aplicate față de inculpatul Bostan Valentin și care nu și-au atins scopul, iar el a mai comis o infracțiune gravă în termenul de probațiune.

Colegiul penal menționează că, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că „*de către instanța de apel nu a fost luat în considerație că partea vătămată Dabija Veaceslav și inculpatul Bostan Valentin sunt prieteni,*” or, la examinarea cauzei, instanțele de fond au dispus încetarea procesului penal de învinuirea lui Bostan Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal în legătură cu împăcarea părților, fiind aplicate prevederile art. 109 Cod penal.

Alegațiile recurentului precum că „*inculpatul merită încredere în vederea aplicării unei pedepse non-privative de libertate, cu anularea pedepsei sub formă de închisoare*”, Colegiul penal le apreciază ca drept formale, lipsite de suport probant, or, după cum urmează din materialele cauzei, inculpatul a fost condamnat de mai multe ori pentru diferite infracțiuni, iar în termenul de probațiune a mai comis o infracțiune gravă.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului Bostan Valentin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Bostan Valentin XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie